

Bestemd voor overwinning?

• door Kees Fieggen

JOSEPH PRINCE HEEFT HEEL WAT GOEDVERKOPENDE BOEKEN GESCHREVEN. OOK IN NEDERLAND WORDT HIJ VEEL GELEZEN. ZIJN GEDACHTEGOED WIL IK BESPREKEN AAN DE HAND VAN HET BOEK “BESTEMD VOOR OVERWINNING” - DENK MAAR MET ME MEE!

In het boek vond ik enkele hoofdstukken waar ik (grotendeels) van harte mee instem, zoals H 16 over het geheim van David en H 17 over pure genade. Veelal zijn dat voor veel van onze lezers bekende overwegingen. Ook in andere hoofdstukken vind ik gedeeltes die ik met instemming heb gelezen, maar dan ineens frons ik mijn wenkbrauwen. Dat begint al bij het voorwoord. Joseph Prince (JP) spreekt van het horen van de stem van de Heer. In H 15 ‘citeert’ hij zelfs wat de Heer tot hem persoonlijk heeft gezegd. Op die manier verleent hij zijn eigen uitleg een bijzondere (m.i. onterechte!) autoriteit. Hij zet zich hiermee op een voetstuk en verheft zich boven kritiek (en in feite ook boven Gods Woord ...). Het is wat anders om te zeggen: “Na veel gebed en studie ben ik tot de overtuiging gekomen ...”

Waar gaat het fout in zijn leer? Mijns inziens op minstens drie terreinen: hij schetst een te grote tegenstelling tussen het OT en het NT, leert dat christenen welvaart en voorspoed zullen ervaren en dat we geen zonden meer hoeven te belijden. In dit artikel wil ik vooral de laatste twee punten bespreken - we vinden die bij meer auteurs en mijns inziens vormen ze een gevaar voor ons christenleven.

1. WELVAARTSEVANGELIE

JP gaat er van uit dat *als je het evangelie van Jezus gelooft, dat zal resulteren in gezondheid, voorspoed, zegeningen, succes, herstel, bescherming, financiële doorbraken, veiligheid, vrede, heilheid en veel meer*. De belangrijke waarheid van Gods genade wordt zo via koppelverkoop verbonden aan gezondheid en rijkdom. Hij legt 2Kor.8:9 zo uit dat wij aardse rijkdom zullen ontvangen - terwijl het juist een aansporing is om te geven vanwege de armoede van de gemeente in Jeruzalem. Je vraagt je dan af: wat deden ze in Jeruzalem toch verkeerd, dat ze zo arm waren - geloofden ze niet in het evangelie van de genade? Als het gaat om uitblijvende genezing stelt JP zelfs: “Jezus heeft je al genezen en de duivel geeft je leugensymptomen in je lichaam.” En: “Als Jezus in al zijn grootheid wordt getoond, zullen de armen floreren, de zwakken worden sterk en de zieken genezen”. Direct denk ik: hoeven we dan ook niet meer voor de armen te zorgen?

We zijn inderdaad gezegend - met alle *geestelijke zegen* in de hemelse gewesten (Ef.1). Daar hoort strijd bij, namelijk om niets daarvan prijs te geven: we moeten de duivel weerstaan (Ef.6). Terecht stelt JP dat geen enkele inspanning ons

bij Hem brengt. De zegen van God is niet afhankelijk van wat wij verdienen. We kunnen wat dat betreft inderdaad gaan zitten (Ef.2:4-6).

Maar nergens in het NT vind ik zakelijk succes, gezondheid, politieke invloed en aardse rijkdom als (NT) zegeningen vermeld. Integendeel: wie godvruchtig wil leven, zal vervolgd worden.

Het probleem van het welvaartsevangelie

Behalve JP zijn er veel meer predikers van het welvaartsevangelie. Vaak kunnen ze bogen op succes, soms zijn ze puissant rijk. Er zijn drie terreinen waar het (in het algemeen gesproken) mis gaat:

1. Gezondheid is geen belofte van het NT. Onze Heer genas veel mensen en vooral Petrus en Paulus deden dat ook. Toch zien we in de loop van het boek Handelingen dat minder belangrijk worden en Paulus laat Trofimius ziek achter in Milete (2Tim.3:20). Paulus roemt in zijn lichamelijke zwakheden (2Kor.12:9-11, zie ook 1Tim.5:23). De hele schepping zucht en is in barensnood en wij zuchten ook zelf (Rom.8:22,23). Lijden doen we niet alleen als christen, maar ook als rechtvaardigen en we lijden mee met de schepping vanwege de zonde. We ervaren vruchteloosheid (frustratie) in dat opzicht: we

merken dat onze lichamelijke krachten afnemen, dat we een leesbril en andere hulpmiddelen nodig hebben. Onze verlossing is nog niet compleet en wordt dat pas bij de opstanding: pas dan wordt ook ons lichaam verlost, vrij van de beperkingen die we nu nog ervaren. We zullen een echt lichaam hebben, maar dan net als het opstandingslichaam van de Heer Jezus: niet meer onderworpen aan de vergankelijkheid (1Kor.15:49, Fil.3:21). Ook de schepping zal van die vergankelijkheid bevrijd worden, totaal worden vernieuwd (vgl. Rom.8:21).

2. Het klinkt wellicht vreemd, maar ten diepste dienen predikers van het welvaartsevangelie de Mammon - en proberen ze dus twee heren te dienen. Wie rijk willen worden, vallen in velerlei verzoeking en geldzucht is een wortel van alle kwaad (1Tim.6:6-11). En inderdaad zien we nogal wat zonden naar boven komen bij velen van deze predikers. Dit punt is algemeen gesteld: het lijkt niet zozeer te gelden voor JP.
3. Het lijden wordt niet aanvaard, men probeert te regeren voordat Hij zijn Koningschap heeft aanvaard (vgl. 1Kor.4:8) - alsof het Koninkrijk nu al ten volle is aangebroken en we al voorbij Op.11:17 en 19:6 zijn. Maar de bruiloft is er nog niet geweest, de hemel is nog niet geopend om Hem op zijn witte paard naar de aarde terug te laten keren om die als Zijn eigendom te claimen.

2. OORDEEL EN VERGEVING

Volgens JP zit de diepste wortel van het probleem van veel christenen in de keten van stress-angst-veroordeling. Terecht stelt JP dat leven onder de veroordeling en je schuldig blijven voelen, onbijbels is. Jezus' werk is compleet en daaruit blijkt Gods liefde. We kunnen met een rein en vrij geweten naderen. Volgens JP wijst de Heilige Geest geen zonden aan - en daarmee stem ik niet in. Hij doet alsof de Heilige Geest zou 'zeuren' over zonden en dat doet Hij natuurlijk niet!

In ons leven kunnen drie stemmen worden gehoord:

- De satan wijst onze zonden aan om ons aan te klagen - hij wil ons van onze vrede beroven. Daar hoeven niet naar te luisteren. Een christen hoeft niet te wanhopen!
- Ons geweten (indien scherp genoeg) maakt ons duidelijk als we zondigen (opdat we belijden ...), maar dat geweten kan misvormd raken door (subjectieve) schuldgevoelens - aangewakkerd door dat duistere stemmetje.
- Gods Woord door de Geest verhelderd maakt ons geweten scherper (en maakt onderscheid tussen schuld en schuldgevoelens) - opdat we belijden en: weten dat we gerechtvaardigd zijn.

Volgens mij wijst de Heilige Geest onze zonden niet aan om te *veroordelen*, maar opdat we zouden *belijden*. Ten diepste brengt dat vrede. We zijn principieel gerechtvaardigd, MAAR: positie en praktijk kunnen verschillen. Elke keer als we zondigen, ligt vergeving en reiniging klaar om ons weer in de volle gemeenschap met God te brengen. Vgl. de voetwassing: als je gebaad hebt, ben je rein - toch worden onze voeten nog vuil (Joh.13:10): je hoeft dan alleen maar je voeten te (laten) wassen. Belijden is in het licht brengen: vergeving en reiniging volgen vanuit Gods rechtvaardig handelen. Je geweten kan zo tot rust gebracht worden: er is vrede en gemeenschap met God.

Uitleg van 1 Johannes 1

Dit gedeelte speelt een sleutelrol in dit verband. Volgens JP is 1Joh.1 geschreven aan ongelovigen / gnostici, maar dat legt hij nergens uit. De uitleg die ik wel las in "The naked gospel" (Andrew Farley) heeft me zeker niet overtuigd:

- Vs.1-4 bewijzen volgens mij al gelijk het tegendeel - Johannes zal toch geen gemeenschap willen hebben met ongelovigen? Dit gedeelte verwarmt altijd mijn hart - als gelovige!
- Vs.5-7 geeft aan dat God licht is en spreekt over wande-

len in het licht: dat is toch alleen voor gelovigen? Als gelovigen in het licht wandelen (en dat doen we niet vanzelf, al is het wel de bedoeling), dan ontdekken we het snel als er iets niet in orde is in ons leven en kan er reiniging plaatsvinden. Die reiniging hoeft niet te worden afgedwongen en ook niet te worden gevraagd, zoals het vervolg ons duidelijk maakt. JP zegt dat het bloed van Jezus als een constante stroom ons reinigt, maar dat lijkt me een onbijbels beeld.

- Vs.8vv leggen ons uit hoe een en ander in zijn werk gaat: erken eerst dat er wel degelijk zonde in ons leven kan zijn (misleid jezelf niet: we worden niet volmaakt zolang we nog in dit lichaam rondlopen!), op die erkenning volgt belijdenis (we vragen niets, maar we zeggen gewoon wat er mis is of was) en dat leidt vanwege de al aanwezige rechtvaardige basis tot vergeving en reiniging. God is getrouw: er is al betaald, Hij heeft je al tot Zijn kind gemaakt, dus we kunnen er op rekenen dat die zonde ons niet zal worden toegerekend. Alleen: het erkennen van wat er fout is gegaan, herstelt onze open relatie met de Vader.
- In 2:1,2 wordt ons tenslotte uitgelegd wat het doel is van wat Johannes hiervoor geschreven heeft: dat we niet zullen zondigen. En als dat toch gebeurt? Nogmaals krijgen we de verzekering dat dat ons eeuwig behoud nooit aan zal tasten: er is iemand die voor ons pleit bij de Vader en Hij heeft betaald!

Het is goed om elke zonde te belijden. Verootmoediging is op zijn plaats, zoals we door de hele Bijbel heen vinden. God weerstaat de hoogmoedige, maar de nederige geeft Hij genade - een waarheid uit het OT die in het NT wordt aangehaald! En: 1Joh.1 is niet de enige plaats over belijden van zonden (zoals wel gesteld wordt): in 2Kor.7:9-12 blijkt hoe 'beking' werd bereikt via droefheid - verdriet toen de zonde duidelijk werd, leidde tot onberouwelijke inkeer (van zo'n inkeer heeft niemand spijt!) en de zonde werd weggedaan.

Inderdaad is er geen veroordeling, maar de gemeenschap kan wel haperen. Wij blijven altijd kinderen van God (we zijn immers opnieuw geboren), maar dat betekent niet dat er altijd een ongehinderd contact met de Vader is. Als zonde daar tussen komt, is er het werk van het Woord en de Geest die ons geweten aanspreken, en ook het werk van de Heer, die aan de rechterhand van de Vader voor ons tussenbeide treedt: "Hij leeft altijd om voor ons te pleiten"

(Hebr.7:25) en “Veel meer dan ... zullen we behouden worden doordat Hij leeft” (Rom.5:10). Zo kan de gemeenschap weer worden hersteld - doordat wij erkennen wat er tussen gekomen is.

Denk ook aan de onderlinge gemeenschap: hoe kan ik in het proces van Mat.18:15-17 weten of mijn broeder luistert? Toch alleen aan het al of niet erkennen van de zonde? En als er erkenning is, kan er ook vergeving worden uitgesproken, klaart de lucht, wordt de gemeenschap hersteld.

Oordeelt God nog?

Als ik dit schrijf, is het ongewoon lang droog en heet in ons land. In het RD leidt dat tot een discussie of dit wellicht een oordeel van God kan zijn. Aan JP is zo'n gedachte niet besteed. Hij beweert dat “*Amerika en zijn zonden al zijn geoordeeld ... op het kruis van Jezus.*” Deze manier van spreken roept de vraag op of heel Amerika gered zal worden. Openbaring laat zien dat er straks oordelen over de wereld gaan, maar Hij kan ook nu al handelen (zoals met Sodom en Gomorra): Hij is soeverein. Daarbij is het nuttig onderscheid te maken tussen oordelen die over de wereld gaan en hoe God handelt in het leven van christenen.

Terecht stelt JP dat God ons niet om onze zonden straft (als we weten dat we met Christus op het kruis gestorven zijn), maar:

- Soms tuchtigt Hij (persoonlijk of gemeenschappelijk), zoals o.a. blijkt uit 1Kor.11:30 en 1Petr.4:17.
- Soms test Hij ons (maar we worden nooit boven vermoren verzocht).
- Soms moeten we oogsten wat we hebben gezaaid (Gal.6:7-10 en 1Joh.5:16).
- Jezus gaat meer dan eens in op de vraag of God in deze tijd oordeelt. Vergelijk wat Hij zegt over de toren van Siloam (Luk.13:1-5).

We moeten daarbij ook onderscheid maken tussen wat ons hier op aarde overkomt (als tuchtiging - zie Hebr.12:7-9) en wat voor ons in de hemel is weggelegd (waar niets van kan worden geroofd - zie 1Petr.1:3,4).

Een verkeerd voorbeeld

JP geeft als voorbeeld van straf in het OT dat David na de zonde met Batseba zijn kind verloor (later stierven nog drie zoons), maar dat lijkt me verkeerd gekozen. David had immers vergeving ontvangen: het is eerder een vorm van tuchtiging en een voorbeeld van ‘zaaien en oogsten’.

Als David werkelijk was gestraft overeenkomstig de wet, had hij gestenigd moeten worden. Maar David kan spreken van vergeving van zonden en vrijspraak (Ps. 32 en 51), omdat God genadig is - zoals hij ook zegt in het geval van de volkstelling (2Sam.24:14). Om zijn schema te redden, beweert JP dat Ps.32 niet op David zelf slaat maar profetisch op ons. David zou hier een algemene uitspraak doen over ons (christenen): al onze zonden worden ons niet meer toegerekend vanaf het moment van onze bekering. Maar dat zegt deze psalm nergens! Natuurlijk mogen we het “*Welzalig hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is*” (Ps.32:1) algemeen toepassen, maar er is geen enkele reden om te denken dat dit niet ook de ervaring van David is: het is een geweldige waarheid die al in het OT gold!

Tuchtiging verleden tijd?

Tuchtigen in Hebr.12:4-8 is “*paideuo*” en heeft volgens de Studiebijbel twee betekenissen: opvoeden en tuchtigen. Omdat opvoeden in NT tijd zeker ook kastijding inhield, is die tweede betekenis ook altijd aanwezig, zeker als we kijken naar vs.6 waar de kastijding er extra aan wordt toegevoegd (in de zin van ‘geselen’). Niet voor niets zingen wij: “Die ons opvoedt onder lijden”.

JP zegt: “*welke liefhebbende vader straft (tuchtigt) zijn kind met ziekten en ongelukken?*”. Ik zou zeggen: “Hij doet het tot ons nut” en weet precies hoever Hij kan gaan - of ook: tot hoever Hij de duivel ruimte kan geven. Denk aan Job! JP spreekt steeds van ‘straffen’ als ik van ‘tuchtigen’ of ‘opvoeden’ zou willen spreken.

De doorn in het vlees bij Paulus mag bij JP dan ook geen ziekte zijn - alles in dit opzicht komt volgens hem sowieso bij de satan vandaan. Maar hij verklaart niet waarom de Heer het gebed van Paulus *niet verhoort* - dat past ook niet in zijn schema!

Wat hij wezenlijk mist, is een goed doordachte theologie van het lijden, van de val tot aan de voleinding - inclusief Job en Paulus en alle andere gelovigen. God is tussen het OT en het NT niet veranderd: nog steeds gelden dezelfde principes van geloof. Wat er anders is, is inz de eerste plaats dat het werk van Christus is volbracht (alle gelovigen vóór het kruis zagen daar als het ware naar uit) en in de tweede plaats zijn wij in de bedeling van de gemeente hemelburgers. Maar onveranderlijk geldt Hebr.11 en dus ook Hebr.12.

Conclusie

Hoewel Joseph Prince heel wat goede dingen zegt, vind ik zijn leer niet Bijbels. De Schrift belooft ons geen voorspoed - als dat al gebeurt, hoort dat typisch bij het OT (hoewel het ook daar niet algemeen gold). In veel opzichten is er geen (harde) tegenstelling tussen het OT en het NT: ook in het OT zien we Gods geduld, liefde en genade - vanaf Genesis 3, in het leven van de aartsvaders, bij Mozes (wat God uitroept als hij op de rots geplaatst wordt en Gods heerlijkheid van achteren ziet), in het leven van David (Ps. 32 bv), enzovoorts. Altijd al moest de rechtvaardige door het geloof leven. JP stelt dat *de wet hard, koud en onpersoonlijk is* - maar Rom. 7:12 vertelt mij dat de wet "heilig, rechtvaardig en goed" is, en Psalm 119 zegt: "Hoe lief heb ik Uw Wet". Ook als het gaat om het belijden van zonden en berouw hebben, zie ik geen grote tegenstelling. Het "*zolang ik zweeg, kwijnde mijn gebeente weg*" van David, kan ook onze ervaring zijn. En zodra David belijdt, is er ruimte en vergeving. In het NT vinden we dat God een rechtvaardige grond voor

vergeving en reiniging openbaart: op het kruis! Daar keken alle rechtvaardigen van weleer naar uit en wij kijken er op terug (Rom.3:25,26).

Altijd ook heeft God omstandigheden als o.a. lijden gebruikt om zijn gunstgenoten op te voeden. Soms gaf Hij door het geloof wonderlijke bevrijding en zelfs opstanding uit de dood, soms ook bleef dat uit en werden moeiten in geloof aanvaard (Hebr.11:35). In het NT is dat niet wezenlijk veranderd: we zien uit naar de verlossing van ons lichaam (en van de hele schepping) en naar zijn komst om Koning te worden! Tot die tijd regeren we niet, vindt genezing vaak niet plaats, lijden we vaak met Hem, struikelen we nog - maar Hij houdt ons overeind en zal ons zeker veilig in Zijn Koninkrijk brengen: dan zullen we met Hem regeren. Hem zij alle eer voor Zijn complete werk! We zijn in Christus meer dan overwinnaars (Rom.8:37), maar dat slaat op het feit dat niets ons kan scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heer.

